22.11.2022

Lainsäädäntöjohtaja Hanna Nordström

Eduskunnan perustuslakivaliokunnalle

HE 193/2022 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annetun lain muuttamisesta ja siihen liittyviksi laeiksi

Taustaa

Lainvalmistelu aloitettiin lokakuussa 2021 Afganistanin evakuointioperaation seurauksena. Kyseessä oli tilanne, jossa Suomen Puolustusvoimat tuki ulkoministeriötä evakuointitehtävässä ulkomailla.

Hallituksen esitys on valmisteltu ulkoministeriön asettamassa työryhmässä, johon puolustusministeriö on osallistunut. Työryhmään kuuluivat lisäksi tasavallan presidentin kanslian, valtioneuvoston kanslian, oikeusministeriön ja sisäministeriön edustajat. Puolustusministeriöstä oli työryhmässä varapuheenjohtaja, jäsen ja sihteeri.

Kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annettua lakia on tähän päivään mennessä sovellettu Afganistanin operaation jälkeen useita kertoja vuoden 2022 aikana Ukrainaan liittyen.

Keskeiset ehdotukset

Esityksellä mahdollistetaan ylimpien valtioelinten päätöksenteko Suomen viranomaisten osallistumisesta tilanteisiin, joissa ei ole selkeää avunpyyntöä. Tästä oli kyse esimerkiksi Kabulin evakuointilanteessa. Puolustusvoimien osalta osallistuminen muuhun kansainväliseen toimintaan on jo mahdollistettu puolustusvoimista annetun lain (551/2007) 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa, 12 §:ssä ja 12 a - 12 c §:ssä. Esityksellä parannettaisiin myös Suomen mahdollisuuksia reagoida Suomen kansalaisia koskeviin panttivankitilanteisiin ulkomailla.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annettua lakia (418/2017) siten, että lain soveltamisala kattaisi kansainvälisen avun lisäksi myös Suomen kansallisesta tarpeesta, ilman ulkopuolista pyyntöä tapahtuvan Suomen viranomaisen toiminnan itsenäisesti tai toista Suomen viranomaista tukien Suomen alueen ulkopuolella kansainvälisen oikeuden rajoitukset huomioiden (muu kansainvälinen toiminta).

Lisäksi muutoksen tarkoituksena on selventää, että kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annettua lakia ja puolustusvoimista annettua lakia voitaisiin soveltaa myös Suomen keskeisimpien kumppanien kanssa tapahtuvaan

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Puolustusministeriö
PL 31
FI-00131 Helsinki
Finland

Käyntiosoite
Besöksadress
Office
Eteläinen Makasiinikatu 8
00130 Helsinki
Finland

Puhelin
Telefon
Telephone
0295 16001
Internat. +358 295 16001

Faksi
Fax
Fax
(09) 160 88244
Internat. +358 9 160 88244

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet
kirjaamo@defmin.fi
www.defmin.fi

yhteistoimintaan, jossa on kyse Suomen puolustuksesta tai kaikkien osapuolten intresseistä, eikä ainoastaan toisen osapuolen avunpyynnöstä ja siihen vastaamisesta.

Kansainvälisen yhteistyön merkitys puolustuksen, turvallisuuden ja varautumisen kysymyksissä on edelleen kasvanut siitä, kun kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annettu laki vuonna 2017 tuli voimaan. Vuoden 2021 puolustusselonteko määrittelee puolustusyhteistyön yhdeksi tavoitteeksi kehittää yhteistoimintakykyä Suomen keskeisimpien kumppanien kanssa niin normaaliolojen, normaaliolojen häiriötilanteiden kuin poikkeusolojenkin varalle. Tämä vahvistaa Suomen turvallisuutta ja luo edellytykset toimien koordinoinnille ja yhteensovittamiselle erikseen niin päätettäessä.

Suomen ja Ruotsin yhteistyö on pisimmälle menevä esimerkki mainitusta yhteistoiminnasta. Lisäksi yhteistoiminta muiden kansainvälisten kumppanien kanssa täydentää Suomen alueellisen koskemattomuuden valvontaa ja turvaamista. Käytännön edellytyksiä yhteistoimintakyvylle on jo rakennettu monenkeskisessä ja kahdenvälisessä yhteistyössä. Lisäksi yhteistoimintakyvyn kehittäminen on osa pohjoismaista puolustusyhteistyötä ja toimintaa maaryhmissä. Jatkossa voisimme tehdä tätä myös Naton jäsenenä ja lainsäädäntöä voitaisiin soveltaa päätöksentekoon myös siinä tilanteessa, että Suomi olisi Naton jäsen. Mahdollisia Nato-jäsenyyteen liittyviä tarkennustarpeita lainsäädäntöön arvioidaan erikseen.

Kaikkien käsitteiden ”kansainvälinen apu”, ”yhteistoiminta” ja ”muu kansainvälinen toiminta” osalta tulisi ottaa huomioon, että todellisessa tilanteessa käsitteiden soveltamisalat voisivat olla päällekkäisiä tai niiden rajapinnat eivät välttämättä olisi selvät. Näin voisi olla esimerkiksi kriisitilanteessa Itämeren alueella, jossa voisi osin olla kyse Suomen omasta tarpeesta tapahtuvasta muusta kansainvälisestä toiminnasta esimerkiksi kansainvälisellä merialueella, yhteistoiminnasta Suomen keskeisimpien kumppanien kanssa Suomen omalla alueella tai jonkun kumppanin alueella sekä jonkun valtion avunpyyntöön vastaamisesta. Hieman vastaavantyyppinen tilanne oli Afganistanin evakuointioperaatiossa, jossa oli kyse EU:n ja Naton avunpyyntöön vastaamisesta sekä Suomen omasta tarpeesta tapahtuvasta toiminnasta. Evakuointioperaatio olisi voitu toteuttaa myös yhteistoiminnassa toisten valtioiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa.

Kiireellisyysmenettelyt

Kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annetun lain kiireellistä päätöksentekoa koskevia 4 ja 5 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että maantieteellinen rajaus (Pohjoismaat, EU ja EU:n jäsenvaltiot) poistetaan, koska säännösten soveltamisala on muodostunut hyvin suppeaksi, eikä rajausta voida enää pitää tarkoituksenmukaisena ottaen huomioon muu kansainvälinen toiminta, jossa on kyse Suomen omasta tarpeesta ja Suomen yhteistoiminta kumppanien kanssa.

Maantieteellisen rajauksen poisto ei kuitenkaan estäisi sitä, että avun tai toiminnan kohteena taikka pyytäjänä oleva toinen valtio otettaisiin tosiasiallisesti huomioon päätöksentekoon liittyvässä poliittisessa harkinnassa.

Sotilaallisia voimakeinoja koskevaa lain 5 §:n kiireellisyysmenettelyä esitetään muutettavaksi vähemmän tilannekohtaiseksi kuitenkin niin, että sen käyttöönoton korkea kynnys säilyy. Pääsääntönä säilyy normaali päätöksenteko. Muutoksella ei ole vaikutusta eduskunnan osallistumiseen päätöksentekoon.

Käsite ”suuren ihmismäärän henkeä tai terveyttä välittömästi uhkaava terrori-isku ” esitetään 5 §:ssä korvattavaksi käsitteellä ”ihmisten henkeä ja terveyttä vakavasti uhkaava vaara”, jotta säännös mahdollistaisi reagoinnin myös tilanteissa, joissa kyseessä ei ole pelkästään terrori-iskun uhasta ja vaikeasti arvioitavasta ”suuresta” ihmismäärästä. Vaaran välittömyyden edellytyksestä esitetään myös luovuttavaksi ottaen huomioon, että päätöksenteon edellytyksenä on joka tapauksessa poikkeuksellinen ja kiireellinen tilanne. Vaaran välittömyyden voidaan katsoa liittyvän viranomaisten operatiiviseen päätöksentekoon voimakeinojen käytöstä konkreettisessa tilanteessa. Lain 5 §:ään esitetään lisättäväksi myös ”muut vaikutuksiltaan vastaavat tilanteet” soveltamisalan laajentamiseksi. Pykälässä säädetyt edellytykset kiireellisyysmenettelylle ehdotetaan sidottavaksi tilanteesta saatuihin tietoihin, joiden perusteella on perusteltua olettaa, että kiireellisyysmenettely on välttämätöntä.

Maantieteellisen ja tilannekohtaisten rajausten poistaminen kiireellisyysmenettelyistä mahdollistaisi nopeamman ja tehokkaamman päätöksenteon kuitenkin niin, että kiireellinen päätöksentekomenettely koskisi edelleen vain erittäin poikkeuksellisia tilanteita.

Toimialakohtainen lainsäädäntö

Puolustusvoimista annettuun lakiin, aluevalvontalakiin (755/2000) ja asevelvollisuuslakiin (1438/2007) ehdotetaan tehtäväksi muutokset, jotka johtuvat yhteistoiminnan ja muun kansainvälisen toiminnan lisäämisestä lainsäädäntöön. Esityksessä ehdotetaan lisäksi muutettavaksi myös sisäministeriön hallinnonalan kansainvälistä apua koskevaa lainsäädäntöä ja konsulipalvelulakia.

Laki puolustusvoimista annetun lain muuttamisesta

Puolustusvoimista annetun lain 2 §:n 1 momentin 3 kohtaa ehdotetaan täydennettäväksi nyt siten, että Puolustusvoimien tehtäviin lisättäisiin nimenomaisesti osallistuminen myös yhteistoimintaan. Täydennyksellä ei kuitenkaan muutettaisi nykytilaa vaan ainoastaan selkeytettäisiin Puolustusvoimien kansainvälisiä tehtäviä koskevaa sääntelyä.

Yhteistoiminnasta ja kansainvälisestä avusta käsitteellisesti erotettuna säilyisi edelleen ”muu kansainvälinen toiminta”, joka on sisällytetty puolustusvoimista annetun lain 2, 12, 12 a, 12 b ja 12 c §:ään ja niiden perusteluihin. ”Muulla kansainvälisellä toiminnalla” tarkoitetaan Suomen omista tarpeista lähtevää toimintaa esimerkiksi aluevalvonnassa alueella, joka ei kuulu minkään valtion suvereniteettiin taikka suomalaisten evakuointia kriisialueelta Puolustusvoimien suorituskykyjä käyttämällä.

Laki aluevalvontalain 24 d §:n muuttamisesta

Aluevalvontalain 24 d §:n soveltamisalaan ehdotetaan lisättäväksi myös yhteistoiminta toisen valtion, EU:n tai kansainvälisen järjestön kanssa aluevalvonnassa. Aluevalvontayhteistyötä toisen valtion, EU:n tai kansainvälisen järjestön kanssa Suomen alueella voidaan nimenomaan pitää yhteistoimintana. Aluevalvontayhteistyössä esimerkiksi Suomen ja Ruotsin välillä on kyse yhteisestä tarpeesta lähtöisin olevasta toiminnasta ja molempien intressistä, eikä ainoastaan Suomen avunpyynnöstä ja siihen vastaamisesta. Säännös koskisi edelleen myös niitä tilanteita, joissa Suomi pyytää tukea vain omaa aluevalvontaansa varten ilman että kyse on yhteistoiminnasta Suomen alueella.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Puolustusministeriö
PL 31
FI-00131 Helsinki
Finland

Käyntiosoite
Besöksadress
Office
Eteläinen Makasiinikatu 8
00130 Helsinki
Finland

Puhelin
Telefon
Telephone
0295 16001
Internat. +358 295 16001

Faksi
Fax
Fax
(09) 160 88244
Internat. +358 9 160 88244

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet
kirjaamo@defmin.fi
www.defmin.fi

Pykälässä ehdotetaan säädettäväksi oikeudesta pyytää tukea paitsi toiselta valtiolta myös EU:lta ja kansainväliseltä järjestöltä. Aluevalvontayhteistyötä voidaan tehdä toisen valtion lisäksi kansainvälisen järjestön kuten Naton kanssa. EU:lla ei varsinaista aluevalvontayhteistyötä tällä hetkellä ole, mutta säännöksessä varauduttaisiin myös mahdolliseen tulevaan kehitykseen.

Vaikutukset Puolustusvoimien henkilöstön tai asevelvollisten asemaan

Esityksellä ei ole vaikutusta Puolustusvoimien henkilöstön eikä asevelvollisten asemaan. Asevelvollisuuslain lähtökohta asevelvollisten palveluksesta ulkomailla säilyy ennallaan.

Varusmiespalvelusta suorittavien ja kertausharjoitukseen osallistuvien asevelvollisten osallistuminen kansainvälisen avun antamiseen tai muuhun kansainväliseen toimintaan edellyttää edelleen nimenomaista suostumusta. Osallistuminen laajennettaisiin koskemaan myös yhteistoimintaa. Koska yhteistoimintaa voisi olla esimerkiksi aluevalvontayhteistyö, asevelvollisuuslain 62 §:n 3 kohtaan lisättäisiin säännös siitä, että suostumusta edellytettäisiin vain silloin, kun kyse ei ole Suomen sotilaallisesta puolustamisesta.

Vaarallisiin tehtäviin asevelvollisia ei voida käyttää lainkaan silloin kun kyse ei ole Suomen sotilaallisesta puolustamisesta.

Varusmiesten ja kertausharjoituksessa olevien reserviläisten osallistuminen tavanomaiseen laivapalvelukseen ei edelleenkään edellytä suostumusta, jos kyse on Suomen sotilaallisesta puolustamisesta, esim. aluevalvontayhteistyö Suomen ja Ruotsin välillä.

Reserviläiset voidaan ottaa Puolustusvoimien työ- tai virkasuhteeseen voimassaolevan puolustusvoimista annetun lain perusteella, jolloin rajoitukset eivät koske heitä.

Suhde perustuslakiin

Puolustusvoimien toiminnan kannalta merkityksellistä on puolustusvoimista annettuun lakiin ehdotettu yhteistoimintaa koskeva sääntely, asevelvollisten osallistumista koskevat puolustusvoimista annetun lain ja asevelvollisuuslain sääntely sekä Puolustusvoimien tukea poliisille koskeva poliisilain (872/2011) sääntely. Muutosehdotuksiin ei sisälly sellaista valtiosääntöoikeuden kannalta merkityksellistä uutta sääntelyä, joka vaikuttaisi lakiehdotusten käsittelyjärjestykseen.

Yhteistoiminta

Yhteistoiminta-käsitteen lisäämistä puolustusvoimista annettuun lakiin, aluevalvontalakiin ja asevelvollisuuslakiin on esityksessä arvioitu täysivaltaisuuden ja julkisen vallan käytön kannalta.

Puolustusvoimista annetun lain, aluevalvontalain ja asevelvollisuuslain kansainvälisen avun pyytämistä ja vastaanottamista koskeva sääntely ulotetaan koskemaan nimenomaisesti myös yhteistoimintaa. Lähtökohtana myös voimassaolevissa laeissa on ollut, että säännökset soveltuisivat myös yhteistoimintaan, vaikka sitä ei ole säännöksissä nimenomaisesti mainittu. Yhteistoiminnan lisäämisellä ei muutettaisi nykytilaa, vaan sillä selkeytettäisiin ja täsmennettäisiin sääntelyä. Näin ollen hallituksen käsityksen mukaan yhteistoiminnan lisääminen ei ole ongelmallisia perustuslain täysivaltaisuutta ja julkisen vallan käyttöä koskevien säännösten kannalta.

Asevelvollisten osallistuminen

Perustuslain 127 §:n mukaan jokainen Suomen kansalainen on velvollinen osallistumaan isänmaan puolustukseen tai avustamaan sitä sen mukaan kuin laissa säädetään. Perustuslain 80 §:n mukaan lailla on säädettävä yksilön oikeuksien ja velvollisuuksien perusteista sekä asioista, jotka perustuslain mukaan muuten kuuluvat lain alaan. Maanpuolustusvelvollisuuden sisältöä ei ole määritelty perustuslain 127 §:ssä tarkemmin, mutta perustuslain esitöiden (HE 1/1998 vp) mukaan se kattaa sotilaallisen maanpuolustuksen lisäksi muutkin isänmaan puolustamisen muodot. Perustuslain perusteluissa ei ole mainintaa maanpuolustusvelvollisuuden alueellisesta ulottuvuudesta. Perustuslain mukainen maanpuolustusvelvollisuus ei kuitenkaan aseta Suomen kansalaisille velvollisuutta minkään muun maan kuin Suomen puolustamiseen.

Esityksen mukaan varusmiespalvelusta suorittava tai kertausharjoitukseen osallistuva asevelvollinen voidaan määrätä lyhytaikaiseen palvelukseen ulkomailla, jos hän osallistuu nimenomaisen suostumuksensa mukaisesti yhteistoimintaan, silloin kun kyse ei ole Suomen sotilaallisesta puolustamisesta. Asevelvollisuuslain 62 §:n muuttamista koskevien perustelujen yhteydessä viitataan perustuslakivaliokunnan lausuntoon (PeVL 65/2016 vp), jonka mukaan puolustusvoimilla on korostunut informointivelvollisuus siitä, ettei perustuslain 127 §:ään perustuva maanpuolustusvelvollisuus kata kansainvälisiin tehtäviin osallistumista. Varusmiespalvelusta suorittavan tai kertausharjoitukseen osallistuvan asevelvollisen osallistuessa lyhytaikaisesti ulkomailla Suomen sotilaalliseen puolustamiseen tavanomaisen laivapalveluksen aikana nimenomaista suostumusta ei edellytetä. Suomen sotilaallinen puolustaminen voi joissakin tilanteissa erityisesti yhteistoiminnan ja tavanomaisen laivapalveluksen osalta tapahtua Suomen alueen ulkopuolella. Yhteistoimintaa voidaan harjoittaa toisen valtion, EU:n tai kansainvälisen järjestön kanssa esimerkiksi aluevalvontaan liittyen. Näissä tapauksissa, joissa kyseen voitaisiin katsoa olevan Suomen sotilaallisesta puolustamisesta, nimenomaista suostumusta ei edellytettäisi. Asevelvollisuuslaissa säädettyjä rajoituksia asevelvollisen määräämisestä muuhun tehtävään kuin Suomen sotilaalliseen puolustamiseen ei myöskään sovellettaisi.

Asevelvollisten osallistumisessa yhteistoimintaan ei arvioida olevan perustuslaillisia ongelmia edellä mainitut rajaukset huomioon ottaen.

Puolustusvoimien sotavarustein tapahtuva asevoimien käyttöä sisältävä tuki poliisille

Puolustusvoimien kannalta on merkittävää, että esityksessä ehdotetaan muutettavaksi poliisilain säännöksiä Puolustusvoimien mahdollisuudesta antaa poliisille sotavarustein tapahtuvaa asevoiman käyttöä sisältävää tukea.

Poliisilain 9 luvun 2 a §:n 3 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että poliisille annettava tuki voi sisältää poliisitehtävän suorittamiseen soveltuvan sotilaan henkilökohtaista aseistusta voimakkaamman aseistuksen käyttöä. Tällaista Puolustusvoimien tukea voitaisiin antaa silloin, kun sen on tilanteesta, tapahtumasta tai tilaisuudesta tehtyjen havaintojen tai siitä muutoin saatujen yksilöityjen tietojen perusteella perusteltua olettaa olevan välttämätöntä eräiden pykälässä yksilöityjen terrorismirikosten taikka niihin vaikutuksiltaan rinnastuvien rikosten estämiseksi tai keskeyttämiseksi. Tarkoituksena olisi saattaa poliisin ulkomailla Puolustusvoimilta tarvitseman tuen sisältö pitkälti yhdenmukaiseksi Puolustusvoimien virka-avusta poliisille annetun uuden lain (342/2022) kanssa.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Puolustusministeriö
PL 31
FI-00131 Helsinki
Finland

Käyntiosoite
Besöksadress
Office
Eteläinen Makasiinikatu 8
00130 Helsinki
Finland

Puhelin
Telefon
Telephone
0295 16001
Internat. +358 295 16001

Faksi
Fax
Fax
(09) 160 88244
Internat. +358 9 160 88244

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet
kirjaamo@defmin.fi
www.defmin.fi

Poliisilain 9 luvun 9 b §:ään ehdotetuilla muutoksilla sisäministeriö voisi päättää poliisin toimialan avun antamisesta vieraan valtion lisäksi myös EU:lle tai kansainväliselle järjestölle niiden pyynnöstä sekä pyytää niiltä apua. Näissä tilanteissa Puolustusvoimat voi antaa poliisille poliisilain 9 luvun 2 a §:n 3 momentissa säädettyä voimakeinoapua.

Poliisilain 9 lukuun ehdotetaan uutta 2 c §:ää, jossa säädettäisiin toisen viranomaisen tuesta poliisille sen antaessa tukea ulkoasiainhallinnolle. Sisäministeriö päättäisi tuen pyytämisestä poliisin toimialaa kuuluvaa tehtävää varten toiselta viranomaiselta, lähinnä Rajavartiolaitokselta tai Puolustusvoimilta. Koska pykälässä viitataan 2 a §:ään, poliisille annettava tuki voi sisältää mainitun pykälän mukaisia voimakeinoja.

Kun Puolustusvoimat tukee poliisia antamalla poliisilain 9 luvun 2 a §:n 3 momentissa säädettyä voimakeinoapua, päätöksenteko tapahtuisi ylimpien valtioelinten toimesta kansainvälisen avun antamista ja pyytämistä koskevasta päätöksenteosta annetun lain nojalla.

Perustuslakivaliokunnan myötävaikutuksella (PeVL 3/2022 vp) säädettyjen Puolustusvoimien virka-avusta poliisille annetun lain 8 §:n suhdetta perustuslakiin on arvioitu seikkaperäisesti mainitun lain esitöissä (HE 106/2021 vp, s. 91-103). Sotavarustein tapahtuvaa asevoiman käyttöä ja sotilaallisten voimakeinojen käyttöä viranomaisten välisissä virka-apu- ja tukitilanteissa on arvioitu erityisesti perusoikeuksien yleisten rajoitusedellytysten ja perustuslain 2 §:n 3 momentin näkökulmasta.

Virheen korjaaminen

Hallituksen esityksessä eduskunnalle laiksi Puolustusvoimien virka-avusta poliisille ja eräiksi muiksi virka-apua koskeviksi laeiksi (HE 106/2021 vp) esitettiin muutettavaksi mm. Puolustusvoimista annetun lain 2 §:n 1 momentin 2 a kohtaa siten, että kohtaan esitettiin lisättäväksi seuraava teksti:[…] ”ja muiden ihmisten hengelle tai terveydelle vakavaa vaaraa aiheuttavien rikosten” […]. Eduskunta hyväksyi muutoksen ja muutos tuli voimaan 15.6.2022 (345/2022).

Nyt käsiteltävänä olevaan hallituksen esitykseen (HE 193/2022 vp) on viimeistelyvaiheessa virheellisesti merkitty kumottavaksi kyseinen Puolustusvoimista annetun lain 2 §:n 1 momentin 2 a kohdan edellä mainittu muutettu osuus. Kyseistä osuutta ei ole ollut tarkoitus esittää kumottavaksi, mitä osoittaa osaltaan myös se, ettei sitä ole hallituksen esityksessä mitenkään tarvittavana muutoksena perusteltu.

Valiokuntien asiantuntijakuulemisessa asia on selostettu valiokuntien jäsenille ja puolustusvaliokunnalle on toimitettu kirjallinen selostus virheestä. Lisäksi puolustusvaliokuntaa on pyydetty kiinnittämään virheeseen huomiota hallituksen esitystä HE 193/2022 vp koskevassa lausunnossaan, jotta mietintövaliokunta (UaV) voisi korjata virheen hallituksen esitystä koskevassa mietinnössään.

Yhteenveto

Esityksellä yhdenmukaistetaan ja selkeytetään lain soveltamisalan kannalta keskeisen lainsäädännön terminologiaa ja menettelytapoja sekä kehitetään viranomaisten välistä yhteistoimintakykyä. Puolustusministeriö kannattaa esitystä ja pitää sitä erittäin tarpeellisena. Puolustusministeriö yhtyy ulkoministeriön lausunnossa esitettyyn.

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Puolustusministeriö
PL 31
FI-00131 Helsinki
Finland

Käyntiosoite
Besöksadress
Office
Eteläinen Makasiinikatu 8
00130 Helsinki
Finland

Puhelin
Telefon
Telephone
0295 16001
Internat. +358 295 16001

Faksi
Fax
Fax
(09) 160 88244
Internat. +358 9 160 88244

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet
kirjaamo@defmin.fi
www.defmin.fi